

Előfizetési pénzek
KEREKES GÉZA
 f. szerkesztőhöz,
 mint kiadótulajdonosho.
 Teleky-utca 2167.
 intézendők.

SZERKESZTŐI IRODA:
 Teleky-utca 2167. sz. a

hova a lap szellemi
 része küldendő.

—
 KÉZIRATOK
 csak bérmentve fogad-
 tatnak el.

E L O F I Z E T E S :	
Egész évre	5 frt — kr.
Félévre	2 „ — „
Negyedévre	1 „ 20 „
Egy óra	— „ 50 „
Egyes szám ára	— „ 10 „

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

KEREKES GÉZA.

DZSENTRI BENCZI.

Ha nem volnék rendithetetlen híve Tisza Kálmánnak, a ki ma az első kapacitása Magyarországnak s a kinek zseniális tehetségét nem csak én, hanem ő maga is, de meg a „tükör szalon“ pinceszérje is bámulja, hát mondom akkor talán még szemrehányást tennék neki. —

De így csak sajnálkozásomat fejezem ki „lángeszé“ fölött. Mint pénzügyminiszter, tehát az ország fő manipulánsa oly szépen bele manipulálta az országot a szivar árának feljebbemelésével, hogy csupán két vármegyében és csupán egy hónapban éppen

118.000 ezer forint lefele emelkedés állott elő.

Ha például és véletlenül én lennék ez idő szerint pénzügyminiszter és ő az elnök, minthogy az is, — bizonyos vagyok benne hogy ezért leszamarozott volna — már t. i. ha így ügyeskedtem volna mint ő. Én nem szóllok semmit, mert nem is lehet. Ő nagy politikus és lángész, — mutatja a Rotschild 12%-os költsöne és a Lloyd társulatnak adott 4%-os költsöne. — Hogyne boldogulnánk, mikor 12%-ra pénzt veszünk föl s ugyanazt 4%-ra adjuk ki.

No szerrrvusz neked lángeszű manipuláns.

Pezsgő veled és Cognac!!!

Ide figyeljenek hölgyeim s uraim!
Használ a nagy meleg s helyiségeim im —
Hüselő szép és nagy uri közönséggel —
Telis-tele vannak nappal úgy, mint éjjel!

Hát én azt a népet nagyra is becsülöm,
A levegő egét, italát behütöm,
Az arczomon lárvát nem viseltem soha,
Saját magam iránt nem leszek mostoha?!!

Leszek, a mi voltam: „Kopasz Tóni“, „Kainráth“,
Minőt a közönség „csak a mesében lát.“
Lejár már lassankint a csodáknak kora,
Legtöbb vendéglősnek komisz, roszt a bora.

Ezek közé sohsem tartozott a Tóni,
— De hát nem dicsérem, óh jó ég, hát óvj ni!
Dicsérje meg magát konyhája meg bora,
Melyek oly jók, mint másutt talán soha!

Ahol jó bort mérnek, oda betérhetni,
Az üveg fenekét meg-meg szemlélgetni.
Látják ezt uraim? ez még csak egy d e c z i!
Mintha csak hallanám: e már aztán teszi!

De nem a horlóba, mely a hegyről görög
S gégeinken lassan, szépen lehömpölyög!
Jó szüretnek voltak, lesznek ezentul is, —
Jó bort lehet kapni még a hegyen tul is.

El lehet azt hinni „ha szavamra mondom.“
Mindennap arra van a legnagyobb gondom,
Hogy kedves vendégimnek kedvében járjak,
S tőlük pártfogást és boldogulást várjak.

Hát még meg vasárnap a mi itt történik,
Még csak szemlélni is gyönyörűség végig.
Sok szép vendégség közt ott az atyamester,
Aki ától cettig mindenre ügyel fel.

És minden vasárnap!! Hisz nem volt már régen,
Mint kopasz Kainráthnál, s hajdan a mesében
Aki nem sajnálja nézze meg e képet. —
Hisz úgy is kitudja?! hej rövid az élet!!!

Mit hall az ember a telefonon?

Halló! Áron is belépett ez előfizetők közzé. ¹⁾ —
Az nem tartozik kegyedre. ²⁾ — Megérkezett az új kaszirnő igen csinos és szép! ³⁾ — Ha olyan nagy mint egy arasz akkor 3 frt, bélyeg díj külön. ⁴⁾ — Küldjék ki a husdarabokra szükségünk van, sok a vendég! ⁵⁾ — Mondom, hogy nem lehet. ⁶⁾ — Fehér Dóli felkelt már. ⁷⁾ — A sinekre vetette magát, meghalt. ⁸⁾ — Ki beszél. ⁹⁾ — Jöjjön hozzám délután 4 órakor. ¹⁰⁾ Ökrökre szükségem van. ¹¹⁾ — Kérem dr. Balkányit. ¹²⁾ — Köröztetjük, a színét tessék megmondani, másképen nem tudunk reakadni. ¹³⁾ — Alásszolgája! ¹⁴⁾

¹⁾ Központ. ²⁾ Debreczeni helyi vasut nagyerdei megállója. ³⁾ Glück pinczérügnök. ⁴⁾ „Debreczen“ szerkesztősége, (egy hirdetmény díját magyarazza.) ⁵⁾ Dobos pavillon. ⁶⁾ Weisz Mózes alkuszik. ⁷⁾ Mendelovicsnál kérni valaki. ⁸⁾ II. ker. kapitányság. ⁹⁾ Hungáriában egy pinczér. ¹⁰⁾ Turai Farkas. ¹¹⁾ Szentesi uram a Bikában. ¹²⁾ Schönfeld villa. ¹³⁾ Mezőrendőri kapitányság. ¹⁴⁾ „Villám.“

Hitestársi szeretet.

Mámilében, ha te meghalálozod magad, én nem állom ki a fájdalomath; én kapok az én sátorfát és elmegek — Böszörménybe.

Szalmaözvegvi levélből.

Édes Rózám! Kérlek írj már mégis néha-néha egy-egy erkölcsi predikációt! Különben nem tudok elaludni.

Makra Mihály

városi képviselő.

Mán én csak a mondó vagyok, hogy kár vána megháborítást indítani a „Jó szív” erényába Debreczenben, — mer hát esontvágó észszel aztat gondolom, hogy nem ír a semmit se.

Adtunk mink mán eleget a vízkárosultaknak, pég nem is nasságos asszonyok unszoltak rá, a hogy mán meg ezek akarnak kiállani a placzra.

Megengedem, hogy az úri nípeknek tevezik majd a muláság, mer még majd az újságokba is kiírják a nevöket a rimitő fáradságos rendezésir, aztat is tudom, hogy a mulacsáság rendezése belékerül majd vagy 2000 pengő forintba, a tiszta jövedelem meg lessz vagy négyszáz. Azt az 1600 forintocskát ikább elküdeném, ha rajtam állana, a károsultaknak, de nem a központi kaszszába, mer onnan csak kéztül kapják meg nagy rimánkodásra, majd vagy ötven esztendő mulva, mer a jó cselekedet sose kisé, most meg még keresztek se írkedzettek.

En uram isten, de furi világba is ilünk!

Vásárt rendeznek a szerencsetlenek számára, osztán hát kik? a hiuk, pedig elég szerencsetlenek mánük is!

Na de nekem semmi közöm a dologho, én 3 frtot adtam mán a vízkárosultaknak még akkor mingyár melegibe, osztán nem is tudom elkipzelni, hogy lehet jó szívet vásárra vimni?

Níí, kellnyer, szoricscsik bele még egy féllitert ebbe a lendörileg megvizsgált és helybehagyódott három deczisbe!

Gyöngé építés.

Opera-énekes: Tisztelt házi uram, tegnap a szobám-ban hibámon kívül, összedőlt a kemencze. Kérem tétessen helyette újat.

Háziur: Hibáján kívül? Hat azt hiszi, hogy én süket vagyok! Nem énekelt-e ön tegnap két óra hosszat szobájában?

Tyisza nótája.

Felemelém én már a dohánynak árát,
Ámbár nem magam: az állam vallja kárát!
Dehát a tejuton még sok csillag ragyog,
Rájuk nézve, szólok: az állam én vagyok!

Egy folyó vize is viseli nevemet,
Váltig is kinálgat, de nekem nem lehet!
Diplomata vagyok, haladok a korról,
S oltogatom szomjam jó neszmeélyi borral.

A hazának élek, bár hogy debakháltok
Ellenzékiek ti! Ej, ej, vak apátok!
Azok, ha tudták vón, hogy lesz Tisza Kálmán
Egytől-egyig ma is mind állna a lábán!

Boldogitanám én, mint hölgyeket úszály
Dehát elköltöztek, nekem is csak muszály!
Fogjunk kezét tehát, szavatokat várom,
Keressetek fel majd ott a másvilágon.

Meg lesz nekem ott is miniszteri széke, m,
Hiszen a jó Atya kedvez ott is nekem.
De már ott engedek valami keveset,
Mert az isten szólhat: „fiám, az nem lehet!”

Igyekeztek hát a találkozásra,
Lehet ugyis, nekem: már nem sok van hátra!
Addig is (nem sok ám e fajta filiszter!!)
Utolsó óráig leszek én miniszter!

Kalamus.

Kétértelmű.

Ritka szépségű tenyészkan volt eladó a cz—i gazda sertései közt. Egyizben vevök érkezvén az udvarba, szobájába ront a kis fia:

— Edes apám, gyűjjék ken' ki, — látni akarják a nagy disznót.

BIZTOS SZER.

Ha az egész templomi közönség köhög, a lelkész könnyen segíthet rajta. Menjen fel a kathedrára és hirdesse ki a házasságokat. Egyetlen köhécselés sem fog hallatszani. — Probatum est.

Azt mondja az ember, ha valami rossz kecskerágó versecskét olvas, hogy ezt bizonyosan vad poéta írja.

Én is úgy itélem meg a dolgot. De ha kereskedik az ember a vezércikkék közt, ott még talán többet talál a kin-vezércikkgyártók műhelyiből kikerült sületlenségek közt, a melyeket persze csak le kell hectografálni, s mindjárt kész érte az — öt forint, habár a nyakatekertségnek, sületlenségnek, nagyképű tudálékosságnak olyan eklatáns bélyegével van is ellátva, mint a minő ezen a héten a vidéki kormánypárti lapokat gyári munkával ellátó mak egyikének cikke. Ennek egy passzusa így hangzik:

„Az okok, melyek a gazdasági helyzet javulása mellett szólnak, nagyobbára elméleten alapszanak és ha a dolog elejét keressük, abból állanak, hogy a helyzet nem maradhat úgy, mint ma van, és a tulnyomóság szempontjából a bizonyítás úgy történik, hogy bizonyos számcsoportok és az emelkedések és hanyatlások bizonyos időszakaiból kimutatják, hogy a depressiót okvetlenül a lendület kell, hogy kövesse.”

Alásszolgája!

Ujságot olvasó ember vagyok régi idő óta, de én bizony nem töröm rajta az eszemet, hogy ezt megértssem. Különben hunczutság lehet, amit így elpalástolva mernek feltálni.

Szegény magyar nép!

Városi hírek.

Mi szükséges?! Az ártézi kuthoz többféle kellék kell: 1) pénz, az van, 2) csövek, 3) munkások, 4) Zsigmond, 5) 50 esztendő.

A nagyerdőt, már hogy annak a fürdőjét ismét licitálják. Kár, hogy az árverező dob tetejére nem helyezik egyúttal a — Dobost, vagy inkább azokat, a kik idehordatták azt a komisz zindelyt, a mely okozója annyi sok bajnak!

A „józan hatóság“ egészségi szempontból mindaddig nem iszik vizet, míg ugró-kut nem lesz. A lakosságra azonban olyan gond van, hogy husz utcái kútból naponként tiz bádog vízzel láttatik el, ugyancsak a városi hatóság által, a mely egyúttal elrendelte, hogy „csak tiszta és egészséges vizet“ szabad használni — porral.

A rendőrség is tett már valahára egy lépést a lakosság érdekében. Szerdán este 16 órakor ugyanis a jánlott levelet küldött az égbe egy hectoliternyi esővizet kérve. A válasz még nem érkezett meg.

Phü! de meleg van! Nem vagyok képes ágyamban maradni, pedig mindössze csak négy matrác és két dunyha van alattam.

Én nem tudom, vajjon elfogok-e kárhozni, a mikor is a gyeheña tüzére jutok, vagy már el is kárhoztam, mert már a pokolban sem lehet melegebb, mint mostanság Debreczenben.

Különben magamon nem csodálkozom, göthös vagyok, de csodálkozom olyan nagy darab embereken, mint némely főrendőr, akinek módjában volna nemcsak meghozni a „rendeletet“, hanem végre is hajtatni az utczalocsolást . . . Dehát nem isten az ember. Elég, ha a színház, meg a főkapitányság épülete előtt naponként 3-szor locsol egy, a város pénzéből fizetett tüzoltó, — a lakosság locsoljon magának, ha tetszik, ha nem tetszik pedig, — akkor sem birságotják meg a — szegényalap javára.

Csak jó is az a törvény, meg az a szabályrendelet, ha az nem volna, ugyan mit lehetne megszegni?!

Csak a jó itsen már a hőmérőt szabályrendeletezné meg, hogy ne lenne ilyen meleg, hanem maradna belőle télire is!

Póosik András.

Eltemeték biz azt is nagy tisztességgel. Hogy a bíró bótba mentem, majd hanyat estem hogy megláttam azt a fekete zászlót, a kit újabb rendelkezés folyásaképen indítványozódás é-zrevételzése tekintetéből kitűznek az eklézsia házra, ha egy presbyter meghótt.

Csak szíp ílet az a presbyter ílet, ikább két kaptám veszne el, csak hogy a lehetnék! De hát majd a jövő választáskor szóllok annak, akinek dukál, most ugyan csak lúhátról beszil az emberrel, dehát majd utólíri ütet is a tizenötöd nap, ha a székelyhídi man dátum letelik, ugyis se ott nincs, se itt, se Pesten. Nímely ember e szerint nem is két nyeret ül, hanem három széket, a háromnak öt lába van, — még az én kis kerekszékem biztos ülöhely!

Dógozom még egy kicsényig, azután hozzálátok hogy hivatalt keressek, mer én öreg napjaimra tisztességgel akarok megilni, akkor nem is muszály dógozni se! Hát,

Jobb a bor mint a víz!
Sámfát, sodrót csirízt!

Kiss és Nagy.

Kiss: Nem hallotta-i kigyelmed, kik bolondultak meg Debreczenben?

Nagy: Nem én. Nagy a város, nem ismerhet az ember minden ember fiát.

Kiss: Onnan mondom, mert éppen most olvastam, hogy itt nálunk „k o m a e g y l e t e t“ akarnak létesíteni, s hogy már az alapszabályok is meg vannak erősítve a miniszter által.

Nagy: Miféle csodabogár az a „k o m a e g y l e t“, még ílyet a mesében sem lehet találni.

Kiss: Nem tudom én megmondani így a száraz czime után. Azt a szót se lehet másképen érteni, mint a hogy hangzik, hogy: n i n c s.

Nagy: Na hát ennek nincs értelme, hiszen van már kétféle koma-egylet is, egyik uri, a másik paraszt.

Kiss: Na én meg erről nem hallottam semmit.

Nagy: Pedig virágzik mind a kettő. Mig a forró nap szét nem kergeti őket, addig ott k o m á z n a k a városház előtt; tekintve pedig azt, hogy a pipaszó mellett való beszélgetés más egyébbel is jár, a magasabbban fekvő régió lakói ősz-tavasztélen át követik a példát és azok l e k ö p n e k a járó-kelők ruhájára.

Kiss: Áhá!

Nagy: De hát ennek az ujnak, ugy látszik, más lesz a czélja, mert „ü kemék“, mánhogy a komák, félrehuzódnak egy kis csendes i ászatra, s a komaság fejében mindegyik otthon felejtí a koma-asszony feleséget.

Kiss: Az ám, na lám!!

Csendes Tihamér.

Olvastam a minap „Debreczen város adósság a i“-val kapcsolatban egy cikket. Az még csak a valami!

Hogy a város ne haladjon, ne szépüljön, ne csatornáztassék, kórház se építtessék, kaszárnya se legyen, kövezés, világítás se legyen, ez mind nem szükséges, de a meglevő egy millió 800 ezer forint adóssághoz még 2 millió 500 ezer frt vétessék fel, mert ez szükséges, mivel „D e b r e c z e n v á r o s j ó z a n é s m e g f o n t o l t h a l a d á s a“ a mostani urak kezében van, ők fogják azt majd tudni, mit csinálnak az új kölcsönnel.

Vesznek a nagy mód szülte tehetséghez példákat a mult építkezéseiből, mikor a szolid egy milliót elhozta a zsidó-asszony: teszem fel ártézi kutat a czeplédutczán, „Biká“-t a főtéren, reáliskolát a mely összerogyott volna, ha le nem bontják; Dobos-pavillont etc.

Na hiszen ez is józan haladás, azt már merem állítani, H.-Bagoson is megjárna, ahhoz egyáltalában nem kell ez a híres „Debreczen városi józan ész haladás.“

Uraim, csak ne nagyképüsködnének!

Budapest, Szeged, Arad, Nagyvárad, Temesvár, Pozsony stb., — pedig egynémelyik közülök szegényebb legény nállunk — még többet is költenek, mert ott első a lakosság jóléte, a közérdek, s nem a városházi nagyuraskodás, a mely városháznak még csak udvarát sem méltatták arra, hogy kikövezzék, hogy az ügyes bajos lakosság, melynek végre is csak v n valami kis köze a városházához, — sárt ne gázoljon.

Debreczen város adósága milliókban kifejezve, óriási vagyonához mérten nem sok. — sokkal nagyobb az a mulasztás, a mit a hatóság elkövet a lakosság kényelme, jogos igényei, egészségügye stb. rovására!

Főparancsnok: Mondja meg nekem amice mi akkor az első, ha tüzet jeleznek?

F. t.: Kapkodás és várakozás a parancsnok urak után.

F. p.: Helyes! S ha azok megérkeznek?

F. t.: Akkor elveszítjük a fejünket.

F. p.: Nem helyes! Hát ha nagy szélvihar dühöng a vész színhelyén?

F. t.: Akkor kapkodunk, mint Bernát a menykőhöz — vezényszóra.

F. p.: Látom, hogy ért egy kissé a dologhoz. Csak azt jegyzem még meg, hogy szél ellen nem is igen lehet — küzdeni.

Buki Muki.

Szintársulatunknál, a mely most M.-Szigeten időzik, minden jól megy.

Bálint director ur Nagyváradon is vendégszerepelt. Sok dolga felől rárért egy részt, de hát másrészt meg a jövőre is gondolhatott. Hát ha egy szezon talál beütni Debreczenben, ahhoz hasonló, mely a s u h a i m a l m o t találta meg?!

A „Blaué Katz“ hasznavehetetlen tagjai csapatosan a debreczeni directórium védszárnyai alá készülnek menekülni, mert a hivatott közegek nem mindennapi tehetséget fedeztek fel bennök.

Az isteni Czili saját magában elhatározta, hogy jövőre sem fog az ő szimpadi „S u h a n c z á n a k“ erkölcsein javítani.

Szigetről eljön a társulat a jövő hó végén. De kár iránytű nélkül utazni! Vajjon hol lesz a biztos rév?

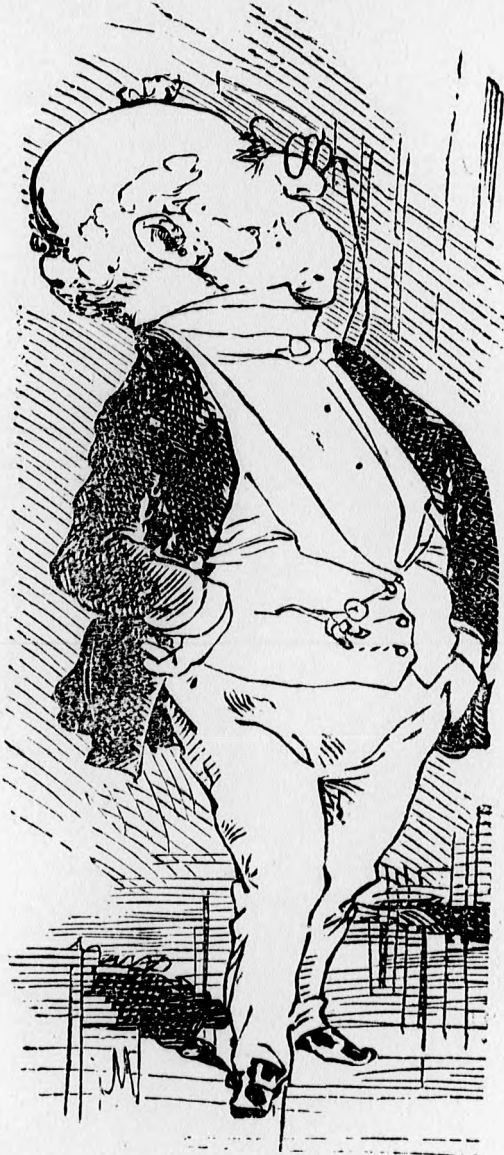
Különben az is hírlik, hogy Debreczen sz. kir. város hatósága már az indóháznál várja az érkező direktort 6000 firtos, — kötelezvényével!

Távirat.

Kedves nóm tegnap reggelire egy erős fluval ajándékozott meg.

NEM VESZÉLYES.

Szolga: A jegyző ur sürgősen kéreti az orvos urat
 Orvos: Ugyan mi bajért van szüksége reám?
 Szolga: Harmadik kell a tarokkhoz.

Nadságosch gandalatok

A tihanyi ekhó wái Gatt, milen deutlich!
 A feleségemmel bámoltok sokáig
 Mikor loxos fhördön othand edjött voltonk
 Gandolthonk: emlékebe majd bele khiáltonk.

Khiáltok: „Knóffblüh és o fhelesiege“
 Nüü valjon mi lesz most szó visszaverése?
 S mit felelt az ekhó csadald órszág világ!
 „Kezeit csókolob nadságos oreság!“

Sanyó.

Színházban.

— Ugyan Lina nagysád, miért nem veti le köpönyegét ebben a hőségben?
 — Szívesen levetném, de mikor nincs ma rajtam kivágott ruha.

Az özvegység átka.

— Asszonyom, kegyed még folytonosan gyászt visel, pedig már két éve, hogy a férje elhunyt.

— Hja, kérem, ennek a teledékeny világnak sokáig kell mutatnom, míg észreveszi, hogy csakugyan özveggy vagyok.

Hol van az megirva?

Az előadásra nem ment el a diák. A tanár névsort olvasott s a dominét „becsipte.“

Másnap kérdezi tőlle:

— Hát Cs. ur miért nem volt tegnap az előadáson?

— Névnapon voltam tanár ur, s elaludtam.

— Hát hol van az megirva, hogy maga névnapon volt?

— A kalendáriumban tekintetes ur!

— Beszélj vele ha tudsz!

Bőjt.

Nagysága: Hát Boriska, ma este nincs gavallér?

Boriska: Kérem, ma péntek van.

Nagysága: Ugy? Hát magok megtartják a pénteket?

(Tableaux.)

Szerkesztői sürgöny.

A. K. De jó, hogy a puskaport már régen feltalálták! Ön bizonyosan nem jött volna rá!

Z-p helyben. Az ákombákmot végig silabizáltuk, de értelme nincs. Kár, hogy öt kros bélyeggel adta fel — helyben. 5 krért öt koldus ötvenszer áldotta volna meg. Nekünk öt percünket rabolt el. Igaz, hogy mi is áldottuk, csak hogy vissza felé!

Az „Egy olvasó“ tulságos sokat kívánna, de ha biztosit nekünk 200 ezer előfizetöt, akkor néha-néha sült libát is mellékelünk, még pedig úgy, hogy a szájában u g o r k á t tart.

„Nagy melegben.“ Kárba veszett fáradság ilvenkor o l y a n zöngemény gyártásával foglalkozni, a mely téli jégúel sült meg!

G. Nem lehet se először, se másodsor, se harmadszor. — Nyomassa ki külön, ötven forintért bizonyosan megcsinálja valamelyik nyomda, úgy aztán előtte lesz mindig, még vele is álmodhatik a soha el nem ért dicősségről.

E. P. Kicsi kell abból, mint a nyilallásból.

Gazdák és iparosok általános hitelszövetkezet

debreczeni fióktelepe

fűszer-, gyarmatáru csarnoka.

Korona forrás

(Steier-magyar határon)

legjelesebb legtisztább égvényes SAVANYU
VIZ egyedüli főraktára Debreczen és vidéke
részére a

GAZDÁK és IPAROSOK

általános hitelszövetkezet

fióktelepének

fűszer-, gyarmatáru csarnokában

vármegyeház melletti Miskolci fűház:

ajánlva előkelő orvosi tekintélyek által u. m.: Dr. Korányi Fri
gyes kir. tanácsos, Dr. Ké-márszky Fr. Dr. Kétli, Dr. Schwim-
mer tanár, Dr. Stiller tr. Dr. Müller Kalmán egy. tr. Dr. Grósz
Sándor megyei tiszteletbeli főorvos, Dr. Reinitz, Dr. Hermann
S. főorvos, stb. Budapesten Dr. Kállay rendelő orvos Karlsbad,
Dr. Braun tr. udvari tanácsos, Dr. Rokitsansky tanár, kormány-
tanácsos, Dr. Schnitler tanár, Dr. Roth tr., Dr. Oser tanár, Dr.
Vincern tr., Dr. Hertz egyetemi tanár, Dr. Marjevceller, Dr.
Kautz, Dr. Hold udvari orvos Bácsben, emésztési-, légzési és
vizeleti szervezeten bajaiban elsőrendű gyógyviz. Borral ve-
gyítve felülmulthatatlan kellemes italul szolgál; és ezen előnyei
mellett hason alkarszékkel bíró ásványvizeknél olcsóbb.

Tisztelettel

az igazgatóság.

GAZDÁK és IPAROSOK ÁLTAL. HITELSZÖVETKEZETE

debreczeni fióktelepe

fűszer-, gyarmatáru csarnoka.

fűszer-, gyarmatáru csarnoka.

GAZDÁK és IPAROSOK ÁLTAL. HITELSZÖVETKEZET
debreczeni fióktelepe

Gazdák és iparosok általános hitelszövetkezet

debreczeni fióktelepe

fűszer-, gyarmatáru csarnoka.

